

ajungă exact la această conștiință. Dacă nu conștientizează acest adevăr și nu se smerește, nu poate să se mântuiască. Și toate cele cu care ne confruntăm în fiecare zi, cu care ne întâlnim în fiecare zi, sunt cele date omului pentru a se smeri. Ca și monahul care, dacă nu învață această lecție, nu se mântuiește.

Să mi se îngăduie aici să spun, fără să condamn pe cineva, că cei dintre monahi care merg și găsesc un părinte duhovnicesc care îi învață lecția smereniei și a ascultării se pricopsesc. Câți însă dintre ei nu merg la un părinte duhovnicesc ca să-i ajute, deși vor să fugă de lume, oricât ni s-ar

părea de ciudat, continuă să cultive mândria, încrederea în sine, îndreptățirea de sine, și devin batjocura diavolului. Se joacă diavolul cu ei cum se joacă și cu noi, atunci când credem că dacă am ascultat câteva lucruri, dacă am citit câteva lucruri, ne-am înălțat la nori. În astfel de cazuri te lasă Dumnezeu să cazi, să te zdrobești și, mai mult, să devii batjocura diavolului și să înveți să te smerești și să ai încredere în harul și în ajutorul lui Dumnezeu și nu în puterile și în virtuțile tale.

Sursa: cuvantul-ortodox.ro

PROGRAMUL LITURGIC

Sâmbătă 24 octombrie	18:00	Vecernia
Duminică 25 octombrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Efeseni 2, 4-10; Ev. Luca 8, 26-39; glas 3, voscr. 9 → Duminică a 23-a după Rusalii (Vindecarea demonizatului din ținutul Gherghesenilor); → Sfinții Mucenici Marcian și Martirie; → Sfânta Tavita
	18:00	Vecernia și Litia → Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

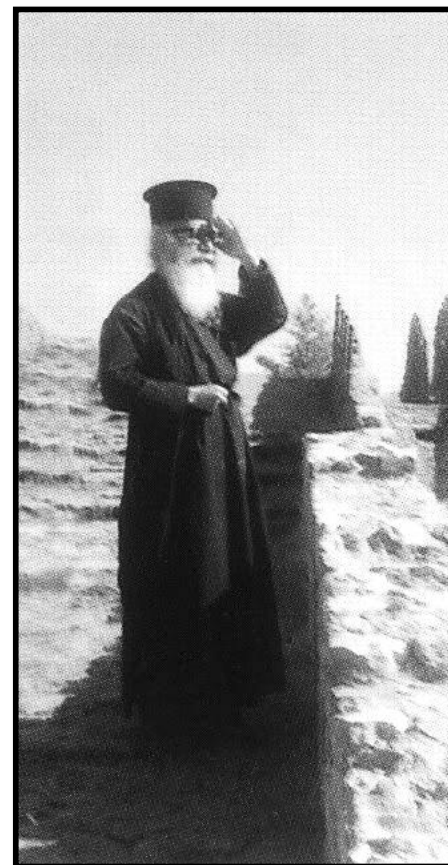
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„În orice vreme, orice ar fi, să știți că există un sens anume.”

– Părintele Arsenie Papacioc

Nr. 360 / 18 octombrie 2020

SFÂNTUL PORFIRIE
KAVSOKALIVITUL

1906 – 1991

DUHUL SFÂNT ÎNVAȚĂ SUFLETUL SĂ SE ROAGE

Rugăciunile noastre nu sunt auzite pentru că nu suntem vrednici. Trebuie să devii vrednic ca să te rogi. Nu suntem vrednici fiindcă nu-l iubim pe aproapele nostru ca pe noi înșine. Așa spune Hristos Însuși: „Dacă-ți vei aduce darul tău la altar și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva împotriva ta lasă-ți darul acolo, înaintea altarului, și du-te mai întâi să te împaci cu fratele tău și apoi vino și adu-ți darul.” [Mt 5, 23-24] Du-te mai întâi și împacă-te cu fratele tău, și primește iertare pentru a deveni vrednic. Dacă nu vei face asta, nu te vei putea ruga. Dacă nu ești vrednic, nu poți face nimic. Abia după ce ți-ai pus ordine în toate treburile nerezolvate și te-ai pregătit, îți poți aduce darul tău.

Rugăciune, pocăință, milostenie: dați cel puțin un pahar cu apă dacă nu aveți bani. Se poate să știți că, cu cât te sfințești mai mult, cu atât rugăciunile îți sunt ascultate mai mult.

Nu trebuie să-L șantajăm pe Dumnezeu cu rugăciunile noastre. Nu trebuie să-I cerem lui Dumnezeu să ne scape de ceva, de pildă, de vreo boală, sau să ne rezolve problemele, ci ar trebui să-I cerem putere și sprijin pentru a îndura ceea ce trebuie să îndurăm. Așa cum El bate cu multă discreție la ușa sufletului nostru, tot astfel și noi trebuie să-i cerem cu multă discreție ceea ce dorim și, dacă Domnul nu răspunde, să încetăm să mai cerem.

Atunci când Dumnezeu nu ne dă ceva ce noi Îi cerem insistent, are El motivele Lui. Și Dumnezeu are „secretele” Sale. De vreme ce credem în purtarea Lui de grijă, de vreme ce credem că El știe totul despre viața noastră și că ne vrea întotdeauna binele, de ce să nu avem încredere în El? Iar dacă noi uităm, Domnul nu uită niciodată; și dacă e spre binele nostru, ne va da ceea ce îi cerem atunci când îi cerem. Ușor, fără cea mai mică dificultate, Hristos ne poate da ceea ce vrem. Să nu ne gândim deloc să-i cerem un lucru anume.

Secretul este să cereți să fiți uniți cu Hristos cu totală lepădare de sine, fără a spune „dă-mi asta” ori „dă-mi aia”. E suficient să spuneți: „Doamne lisuse Hristoase, miluiește-mă.” Pe Dumnezeu nu trebuie să-l informăm noi despre diversele noastre nevoi. El le știe mult mai bine ca noi și ne dăruiește dragostea Sa. Important este ca noi să răspundem la această dragoste cu rugăciune și cu păzirea poruncilor Lui. Trebuie să cerem să se facă voia lui Dumnezeu.

Aceasta este cu adevărat în interesul nostru și este cel mai sigur lucru pentru noi și pentru cei pentru care ne rugăm. Hristos ne va da totul din belșug. Când există și cea mai mică urmă de egoism, nu se întâmplă nimic.

Rugăciunea este săvârșită doar cu ajutorul Duhului Sfânt. El învață sufletul să se roage. „*Căci noi nu știm pentru ce să ne rugăm cum ar trebui, ci Duhul Însuși mijlocește pentru noi cu suspine negrăite.*” [Ro 8, 26] Nu e necesar ca noi să facem vreun efort. Trebuie să ne adresăm lui Dumnezeu în felul unui slujitor smerit, cu voce rugătoare și cu stăruință. Atunci rugăciunea noastră va fi bineplăcută lui Dumnezeu. Să stăm cu evlavie înaintea Crucii lui Hristos și să zicem: „Doamne lisuse Hristoase,

miluiește-mă.” Asta spune totul. Domnul Însuși ne va învăța cum să ne rugăm. N-o să învățăm singuri să ne rugăm și nici n-o să ne învețe altcineva. Să nu ne spunem „am făcut atâtea și atâtea mătăanii, așa că acum am dobândit harul”, ci mai degrabă să ne rugăm stăruitor ca lumina desăvârșită a cunoașterii dumnezeiești să strălucească întru noi și să ne deschidă ochii duhovnicești ca să putem înțelege cuvintele Sale dumnezeiești. În acest fel, fără să ne dăm seama, Îl iubim pe Dumnezeu fără contorsiuni, fără trudă și luptă. Ce e greu pentru om e ușor pentru Dumnezeu. Îl vom iubi pe Dumnezeu imediat când harul ne va adumbri.

Dacă-L vom iubi foarte mult pe Hristos, rugăciunea se va rosti de la sine. Hristos va fi permanent în mintea și în inima noastră. Dragostea față de Dumnezeu este una superioară când este exprimată drept recunoștință. E necesar să iubim nu din obligație, ci la fel cum e necesar să mâncăm. Deseori ne apropiem de Dumnezeu din nevoia de a ne sprijini de El pentru că nu aflăm nicio odihnă în lucrurile care ne înconjoară și ne simțim părăsiți.

Sursa: **Sfântul Porfirie din Kavsohalivia**, *Hristos este plinătatea vieții*, Editura Meteor Publishing, 2016

ARHIMANDRITUL SIMEON KRAIOPOULOS

1925 – 2015

SĂ ÎNVEȚI SĂ TE SMEREȘTI

Vă rog să nu vă întristați, să nu vă neliniștiți, să nu vă lăsați influențați de situația care domină în lume. Într-adevăr, pe omul care trăiește în lume „viața însăși îl determină la a se risipi în faptă, în cuvânt și în minte, așa încât nu poate să păzească toate poruncile lui Dumnezeu.”

Să nu ne dăm peste cap din cauza acestei situații. Dumnezeu le știe pe toate. El este Stăpânul lumii, Stăpânul Bisericii. El le controlează pe toate și știe când sunt războaie și când nu sunt, cine face și cine nu face. Știe toate absurditățile care circulă astăzi, toate curențele care există și toate pericolele. Pe toate le știe Dumnezeu și pe toate poate să le controleze. Pe toate le are în mâinile Sale și pe omul Său îl va păzi. Dacă îl lasă pe om, o face ca să pățească un lucru sau altul, să se frământa, deoarece altfel nu-și va învăța lecția.

Am spus și altă dată că omul se va mântui dacă va conștientiza limitele slăbiciunii lui, capătul slăbiciunii lui, adică exact faptul că nu se poate mântui. Trebuie să